

KESZI HARANGSZÓ

Budakeszi római katolikus egyházközségének kiadványa

2025 június 15.

XXIII. évfolyam 24. szám

Szentháromság vasárnap

„Uram, mi Urunk, mily csodálatos a te neved az egész világon.”

Június 14. szombat

19:00 – +Tibor

Június 15. vasárnap

Szentháromság vasárnap

08:00 –

10:00 – +Tibor és +hozzátartozók

19:00 – +Imre és családja

A szentmise olvasmányai:

Péld 8,22-31

Zsolt 8

Róm 5,1-5

Jn 16,12-15

Június 16. hétfő

06:30 – +Édesanya

Június 17. kedd

06:30 – +Teréz

Június 18. szerda

06:30 – +Lajos

Június 19. csütörtök

06:30 –

18:00 – 18:30 – szentségimádás
a templomban

Június 20. péntek

18:00 – 18:45: gyóntatás

19:00 –

Június 21. szombat

19:00 – Élő Dorka, Ágnes és
Attila, +Ilona és családtagok

Június 22. vasárnap

Krisztus Szent Teste és Vére –
Úrnapja

08:00 – Élő Zsófia és Fülöp

10:00 –

19:00 –

Templomkert felújítás

Úrnapjára

Június 20. péntek 14 óra

Jövő hét pénteken délután 2
órától várunk segítő kezeket
fűnyírásra, sövény alakításra,
gazolásra.

Előre is köszönjük.

MÁRIA A BÉKE KIRÁLYNÉJA

2025. június 21. 17 óra

Előadássorozat 2.rész:

Mária, az Élet életadója

Az előadás után 18 órakor
szentmise és rózsafüzér
imádság

„Most érkezett egy új jubileum
ideje, a **Remény éve**, amikor
ismét kitárul a szent kapu, hogy
élő tapasztalatot szerezhessünk
Isten szeretetéről”

A Budakeszi- Makkosmária
Angyalok Királynéja templomban
is elnyerhetők a jubileumi
Szentévbén elérhető kegyelmi
lehetőségek minden hívő
számára.

Minden Testvérünket szeretettel
várjuk!

Szentségimádás

Az utolsó szentségimádást a
nyári szünet előtt **2025. június
26-án csütörtökön** 18.00-18.30
óráig tartjuk templomunkban.
Szeptemberben folytatjuk.

Leó pápa katekézise Jézus gyógyításairól: Bartimeus

**megnyílt szemekkel követi
Mesterét**

A példabeszédekben rejlő
reménységet szemlélő, még
Ferenc pápától megörökölt téma
után Leó pápa mostani szerdai
katekézisében Jézus életének egy
másik lényeges vonása felé
fordult, mely a gyógyításaiban
nyilvánult meg. Elsőként a vak
Bartimeus gyógyulását elemezte a
Szentatya, rámutatva arra a
sajátosságra, hogy a vak koldus
noha szemeivel nem lát, de
Jézusba kapaszkodva megvallott
hite révén szívével és szemeivel
meglátja a világot, benne a Dávid
Fia, könyörülő Jézust.

Kiáltsunk, soha ne adjuk fel a reményt!

Leó pápa katekézise kezdetén
arra kérte a híveket, hogy
helyezzék Krisztus Szíve elé
életük legfájdalmasabb,
legérzékenyebb részeit, ahol úgy
érzik, hogy megrekedtek és
elakadtak. Éppen ezért kérjük
bizalommal az Urat, hogy hallja
meg kiáltásukat és gyógyítsa meg
őket! A katekézis főszereplője
segít megérteni nekik, hogy soha
nem szabad feladnunk a reményt,
még akkor sem, ha elveszettnek
érezzük magunkat. Ezzel a vak és
koldus Bartimeussal Jézus
Jerikóban találkozott (vö. Mk
10,40-52). A hely azért jelentős,
mert Jézus Jeruzsálembe tart, de
útját, úgy mond, Jerikó
„alvilágából”, a tengerszint alatti

városból kezdi meg. Jézus halálával éppen azért ment el az alvilágba, hogy visszavegye az oda lezuhant Ádámot, akinek sorsa mindnyájunkat képviseli.

Hívjuk segítségül a bennünk rejlő erőforrásokat!

Bartimeus azt jelenti, hogy „Timeus fia”, ami egy kapcsolaton át jellemzi ezt az embert, ám aki mégis drámaian egyedül van. Ez a név azonban jelenthetné azt is, hogy a „tisztesség fia” vagy „a csodálat fia”, ami pontosan az ellenkezője annak a helyzetnek, amiben ő van. Minthogy a név a zsidó kultúrában nagyon fontos, ez a helyzet azt jelenti, hogy Bartimeus nem felel meg annak, amire hivatott. Ellentétben a Jézus mögött haladó emberek nagy mozgásával, Bartimeus mozdulatlanul áll. Az evangélista azt mondja, hogy az úton ül, ezért szüksége van valakire, aki talpra állítja, és segít neki újra elindulni. Mi mit tehetünk, amikor olyan helyzetbe kerülünk, amelyből látszólag nincs kiút? – kérdezte a pápa. Bartimeus arra tanít minket, hogy hívjuk segítségül azokat az erőforrásokat, amelyeket magunkban hordozunk, mint saját részünket. Ő egy koldus, tud kérni, sőt kiáltani is! Ha valamire igazán vágyasz, mindent megteszel, hogy elérd, még akkor is, ha mások szemrehányást tesznek neked, megaláznak, és azt mondják, hogy hagyd már abba! De ha igazán vágyasz valamire, akkor kiabálj csak tovább! – buzdított a Szentatya.

Oda kell adni legutolsó biztosítékainkat is!

Márk evangéliumában Bartimeus kiáltása – „Jézus, Dávid fia, könyörülj rajtam!” – a keleti hagyományban jól ismert zárándok-imává vált, amelyet mi is használhatunk: „Uram Jézus Krisztus, Isten Fia, könyörülj rajtam, bűnösön”. Bartimeus vak, de paradox módon jobban lát, mint a többiek, és felismeri, hogy ki az a Jézus! Kiáltására Jézus megáll és megszólítja őt, mert nincs olyan kiáltás, amelyet Isten ne hallana meg, még akkor is, ha nem vagyunk tudatában annak,

hogy hozzá szólunk (vö. 2Móz 2,23). Furcsának tűnik, hogy szemközt egy vak emberrel, Jézus nem megy oda hozzá azonnal; de ha belegondolunk, látjuk, hogy ez az útja Bartimeus élete újraindításának. Jézus sürgeti őt, hogy álljon fel, abban bízva, hogy tud járni, hogy ez az ember újra talpra állhat, felkelhet halálos helyzetéből. Ehhez azonban egy nagyon jelentős gesztust kell neki tennie: el kell dobnia a köpenyét! Leó pápa megmagyarázta a gesztus jelentését. Egy koldus számára ugyanis a köpeny a minden: ez a biztonság, ez az otthon, ez a védelem, amely oltalmazza őt. Még törvény is védte a koldus köpenyét, és kötelezte az embert, hogy este visszaadják neki, ha zálogba vették (vö. 2Móz 22,25). Pedig sokszor éppen a látszólagos biztosítékaink, amiket saját védelmünkre magunkra öltünk, akadályoznak meg minket a járásban. Ahhoz, hogy ő Jézushoz menjen, és hagyja magát meggyógyítani, Bartimeusnak fel kell tárnia magát előtte teljes kiszolgáltatottságában. Ez alapvető lépés a gyógyuláshoz vezető összes úton – szögezte le a pápa.

A hit az, ami megmenti Bartimeust és mindnyájunkat

Jézusnak még a hozzá intézett kérdése is furcsának tűnhet: „Mit akarsz, mit tegyek érted?”. A valóságban ugyanis egyáltalán nem magától értetődő, hogy meg akarunk gyógyulni a betegségünkben; néha inkább helyben maradnánk, hogy ne kelljen felelősséget vállalnunk. Bartimeus válasza mélyreható: a görög *anablepein* igét használja, amely jelentheti azt, hogy „újra látni”, de fordíthatjuk úgy is, hogy „felnézni”. Bartimeus valójában nemcsak újra látni akar, hanem vissza akarja nyerni a méltóságát is! Ahhoz, hogy felnézzünk, fel kell emelnünk a fejünket. Néha az emberek elakadnak, mert az élet

megalázta őket, és csak újra meg akarják találni annak értékét. Ami megmenti Bartimeust és mindnyájunkat, az a hit. Jézus meggyógyít minket, hogy szabaddá válhassunk. Nem kéri Bartimeustól, hogy kövesse őt, hanem azt mondja neki, hogy menjen és kezdje el járni az útját. Márk mégis azzal zárja a történetet, hogy Bartimeus követni kezdi Jézust: szabadon választja, hogy követi őt, aki az Út! Kedves testvéreim, vigyük bizalommal Jézus elé saját és szereteteink betegségeit is, vigyük el azoknak a fájdalmát, akik úgy érzik, hogy elvesztek és életük kilátástalanná vált! Kiáltunk értük is, és bízunk abban, hogy az Úr meghallgat minket és megáll előttünk! – zárta szerdai katekézisést Leó pápa.

Vértessaljai László SJ – Vatikán

Váljunk „családhalászokká”, segítsük őket találkozni Krisztussal!

<https://www.magyarokurir.hu/xiv-leo/xiv-leo-uzenete-valjunk-csaladhalaszokka-segitsuk-oket-talalkozni-krisztussal>

A minden ember szívébe írt, végtelen iránti mélységes igény azt a feladatot adja az apáknak és anyáknak, hogy gyermekeikben tudatosítsák Isten atyaságát, Szent Ágoston szavai szerint: „Amint benned van az élet forrása, úgy a te világosságodban látjuk majd a világosságot” (Vallomások, XIII, 16). Korunkat a spiritualitás növekvő keresése jellemzi, különösen a fiatalok körében, akik hiteles kapcsolatokra és életmesterekre vágnak. Épp ezért fontos, hogy a keresztény közösség képes legyen messzire látni, és a világ kihívásai közepette őrzőjévé váljon a hit utáni vágyakozásnak, mely ott lakozik minden ember szívében.